

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – ITH Comercial Timișoara SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Sprawa C-734/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Odliczenie podatku naliczonego – Zaniechanie pierwotnie planowanej działalności – Korekta odliczeń VAT naliczonego – Działalność w sektorze nieruchomości]

(2021/C 19/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ITH Comercial Timișoara SRL

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Sentencja

- 1) Artykuły 167, 168, 184 i 185 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od towarów, w tym przypadku od nieruchomości, i usług nabytych w celu dokonania transakcji podlegających opodatkowaniu zostaje zachowane w sytuacji, gdy początkowo przewidziane projekty inwestycyjne zostały zaniechane z uwagi na okoliczności niezależne od woli podatnika, i nie należy dokonywać korekty tego VAT, jeżeli podatnik nadal ma zamiar wykorzystywać rzeczony towary do celów podlegającej opodatkowaniu działalności.
- 2) Dyrektywę 2006/112, a w szczególności jej art. 28, należy interpretować w ten sposób, że w braku umowy zlecenia bez reprezentacji nie znajduje zastosowania mechanizm agenta, w sytuacji gdy podatnik wznosi budynek zgodnie z warunkami i wymogami innej osoby, której budynek ten ma być oddany w najem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-796/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2007/59/WE – Przyznawanie uprawnień maszynistom – Artykuł 3 lit. a) – Właściwy organ krajowy – Dyrektywa 2004/49/WE – Artykuł 16 ust. 1 – Organ ds. bezpieczeństwa – Wyznaczenie wielu organów]

(2021/C 19/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i C. Vrignon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Schmoll i A. Posch, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Republika Austrii, wyznaczając jako „właściwy organ” do celów dyrektywy 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty inny organ niż organ ds. bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei), uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59.
- 2) Republika Austrii pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 432 z 23.12.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii
(Sprawa C-842/19) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie – Brak wykonania – Swobodny przepływ kapitału – Artykuł 63 TFUE – Niezgodność belgijskich przepisów podatkowych dotyczących dochodów związanych z nieruchomościami położonymi za granicą – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Żądanie nałożenia okresowej kary pieniężnej i ryczałtu]

(2021/C 19/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i A. Armenia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: P. Cottin, J.-C. Halleux i C. Pochet, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszelkich środków niezbędnych do wykonania wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 r., Komisja / Belgia (C-110/17, EU:C:2018:250), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Od Królestwa Belgii zasądza się na rzecz Komisji Europejskiej ryczałt w wysokości 2 000 000 EUR.
- 3) Od Królestwa Belgii zasądza się na rzecz Komisji Europejskiej okresową karę pieniężną w wysokości 7 500 EUR dziennie licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia wykonania wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 r., Komisja / Belgia (C-110/17, EU:C:2018:250).
- 4) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 45 z 10.02.2020.